

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Κ. Κ.

Ἡ ώραία Ἀθηναία μετὰ τὰ ἐρωτικά μάρτια: Ἔτσι εἶνε γνωστή ἡ ἡσούς μας στὸ Παρίσι ὅπου περνάει τοὺς περισσότερους μῆνας τοῦ χρόνου. Μᾶλλον μετριῶν ἀναστήματος ἀλλὰ σ' ἡμετρίους, καὶ στανι, μετὰ κατὰ μάτια θαυμάσια μαῦρα μεγάλα, πού πράγματι ἐξοφλοῦν μία ἐροτοπλάθεια ἐπερασιαστικῆ. Αἱ κινήσεις τῆς ἀρχαί, ἡ φωνὴ τῆς σιγαλῆ, ἔνα τέμπο συμπαθέστατο. Τὸ κάλλισμά της ἤδονικὸ, ἔτσι ξαπλωμένη ἐπάνω στὸ μαῦρο σατὲν ντιβάτι της μὲ ἐκεῖνα τὰ πελώρια χρυσὰ φουσκομένια μαξιλάρια στὴν γύρω μαῦρη σαλιστὴ μπουαξερὶ, ἀνάμεσα σὲ πολὺτιμα ἔργα τέχνης, κωνδύλια ἀστροναύου πού ὀρχωνται θαμπὰς ἀνάλαμπες στὸ ὄγρο ὀρὰλ πρὸς ὄπισθό της φῶς σὰν Κυρζοσία. Ὁ λαίρδς της εἶνε πόνιμα γραμμῆς καὶ λευκότητος. Ἀποφρύνει κοσμικὰς συγκυνηρώσεις ἀκόμη καὶ ἰδιωτικὰς. Ἐνας μικρὸς φιλικὸς κύκλος ἀπολαμβάνει τὴν συντροφιά της, εὐχάριστ' ἔξουασια, συγκρατητικῆ, καὶ τὸ ἀρπαστό τραγοῦδι της, σιγαλὸν, ἀλλὰ τόσο ἐκφραστικὸ, καὶ γρηνευτικὸ, καὶ τὸ ἀνομιαντιστικὸν αὐτῆς, πολὺ τεχνικά μὲ κιάρα. Τὸ σπῆτι της ὄνειρον ἀριστοτεχνικῶν γούστου, ἴδιος τὸ διαμερισμὰ της, ἀποτελούμενον ἀπὸ γραφεστὸ ἑνα σαλονάκι βυζαντινὸ, καὶ μίαν κόρη-ροῦμ γαλασιτὴ μὲ στέρφες μεταξωτὲς σὲ ἀνοιχτὰ χρώματα λουλοῦ δια κορασμμένα στους τοίχους ἀπὸ δαντελωτὰ ἀσθμιώματα ἀνδοδοχεῖα, πουλιὰ σὲ κλουβία ἰδιορρυθμὰ, καὶ πολυθρόνες βαθειὰς ἐγγλεξίνας ἰδιαιτέρων χαροατηριστικῶν τῆς σημαντικῆς περσοῦσίας τῆς εἶνε ὅτι μόνον γιὰ ἀνομιαντιστικὰς τουαλέττας καὶ καλοκαθαρίνας μόνον 2-3 καὶ αὐτὲς προσωπιμενὲς γιὰ τὸν κήπο τῆς Κηφισιοποτικῆς νεοδηϊκού βίλλας της: ἔδωπανήθησαν περὶ τῆς 30 χιλιάδων δραχμῶν. Τὸ καλοκαίρι φιγοφράϊσθη ὁ πῆλος ἐπιπὸς ἂν-ἂν-ἂν τῆς Γαλλίας. Στὸ θέατρο δὲν πληγαίμ ποτὲ στὰς Ἀθήνας. Λατρύνει τὸ θέατρον καὶ ἕνας λόγος πού οἱ γονεῖς της ἐφρόντιον νὰ τὴν πανδρεύσουν σκεδόν σὲ παιδικὴ ἡλικία, ἢ τοῦ ἔπιμονῆς της νὰ σπουδάζῃ στὸ Παρίσι καὶ ν' ἀναβῆσθαι ἀπὸ σκηνῆς.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ ὑπεροχὴ καθεῖς ἀθηναϊκοῦ κέντρου κανονίζεται ἀνάλογως τῆς κοσμιότητος τῶν προσερχομένων, ὅταν κατέχουν τὸ σῆμα καταπυθὲν τοῦ εἰς, ἢ τοὶ τῆσαν τοῦ μοναίον, τὸ ντάνιον ἐξασφαλίζει χρυσὰς δουλείας γιὰ ὅλην τὴν σαιζὸν.

— Πρὸς τὸ παρόν ἡ ἄνωτερὰ κλίμα συστηματικὰ ἀπέχει ἀπὸ τὰ ντάνιον, καὶ καταρτίζονται συντροφικὰ καὶ μεταβαίνοντες σὲ ἐξοχικὰ ντάνιον ὅπου καὶ χορεύουν.

— Προχθὲς ἕνα θαυμάσιον γονοῦρτιον πάρτυ παρὰ τῷ κ καὶ τῇ κ. Ἀλεξάνδρου εἰς τὴν μαγευτικὴν ἑπαυλὴν των ἐπὶ τῆ ἀναχωρήσει των στὸ Παρίσι.

— Τὸ θέμα ἢ τοῦ ἐκτὸς μαγευτικῶν, στὸν κήπο κατὰ διαστήματα ἀνάμεσα στὰ λουλοῦδια εἶχαν στήσει κατὰ μεγάλες ὀμπρέλλες ἰαπωνεζικὰς αἱ ὁποῖαι ἐχρησιμεύον γιὰ περιπτερά καὶ ἐσκαίαν τὰ τραπέζια πού ἐσεοβίζον παγοτὰ, παγωμένα φρούτα, πορτοκαλλάδες λεμονάδες κατὰ τρόπον ἀξιοθαύμαστο ἀπὸ δεκάδα ἰδανικῶν συμπιερτζῶν αἱ ὁποῖαι ἔφερον τουαλέττες λευκὰς, ὀρὴ καὶ φριστικὰς.

— Τὸ ὀρκὸν κομψότητος, χάριτος καὶ εὐμορφίας ἀνήκεν εἰς τὴν δεσποινίδα Ida Ἀλεξάνδρου φέρουσαν τουαλέττα παριζιανικὴ ἀπὸ κρὲτ Ζωρζέττ φριστικὴ ὀλοζεντικὴ μὲ «tubes» μᾶτ τῆς αὐτῆς ἀποχρώσεως.

— Ἄλλη τρισχαριτωμένη συμπιερτζά αἱ Δις Α. Καλλέρχη μὲ τουαλέττα ἀπὸ κρὲτ-νὲ-σὲν bleu-lin κλιεσὲ καὶ ἕνα πλατύμονον καπέλλο ἀπὸ ψάδα καὶ κρὲτ-νὲ-σὲν ἴδιο χρώμα καὶ ἕνα μπουκέττο λουλοῦδια πολυχρώμα τοῦ ἀγοῦ.

— Καί μίαν Ἀθηναία προσφρονεῖ μπιούτι τῆς ὁποίας ἡ καλλονὴ ἐπόλιζε ὡς πρὸ ὀλίγον τὰ ἀριστοκρατικώτερα σαλόνια τῆς Ἀλεξανδρείας ἢ κ. Κ. Π. μὲ τουαλέττα ἀπὸ κρὲτ ζωρζέττ blond μὲ δαντέλλες σὲ ἴδιο τόνο κεντημένες, μαῦρο καπέλλο μικρὸ κλὸς ἀπὸ ζωρζέττ.

— Μεταξὺ τῶν παρευρισκομένων αἱ κυρίαὶ καὶ δεσποινίδες Σοτηρίδῃ, Κωνσταντινῇ, Πετροκοκκίνου, Σταθάτου, Καμπάνη, Ζαρίφη, Ὀντερον, Σταύου.

— Καί μίαν θαυμασια ἀτραξίον ἡ ὁποία ἐνθουσιασεν τοὺς παρευρεθέντας, φαντασματορικὴ φωταγωγῆς τοῦ κήπου, καὶ χορὸς σὲ μίαν περιήρημ βεράντα.

— Ἡ πρώτη τῆς Καρ τοῦ Λούσου λίαν πολυκόσμη. Στῆς πρώτης σειρῆς διακρίνοντες τὴν Δα Α. Νικολαῖδῃ μὲ πολὺ κοκκίτικὴ τουαλέττα ἀπὸ κρὲτ ρομαίν κοκκίνο τῆς φριτίας καὶ μικρὸ κλὸς κοκκίνο καὶ μαῦρο. Τῆν κ. Παῖκου μὲ τουαλέττα θαῦμα ἰδέσθε ἀσθμιώματα νεκοῦτὲ μὲ δαντέλλες ὀμοιοχρώμας καὶ κοκκίνο καπέλλο. Ἡ Δις Ἀνδριταῖα τουαλέττα μορτορέ καφέ (φιγλυράντ) καὶ καπέλλο

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ

Ο ΧΑΙΡΕΚΑΚΟΣ

Ὁ χαίρεκακος εἶνε κακόφυγος. Χαίρεται στὸ κακὸ καθὼς ὁ φιλόκαλος χαίρεται στὸ καλὸ. Καθένας ἀπὸ τοὺς δύο τούτους, χαίρεται σὶὰ πράγματα πού μοιάζουνε τῆς ψυχῆς του καὶ ὁ χαίρεκακος χαίρεται σὶὰ κακὰ πού μοιάζουνε τῆς ἰδικῆς του.

Καίεται τὸ σπῆτι τοῦ γειτόνου του. Ἐν αὐτὸς δὲν ἔχει σπῆτι, χαίρεται ὅτι τὴν ὄρα οὐδὲ ὁ γειτόνος τὸ δὲν ἔχει. Ἐν ἔχει, χαίρεται καὶ τότε ὅτι αὐτὸς ἔχει, καὶ ὁ γειτόνος τὸ δὲν ἔχει.

Ἀπέθανε τὸ παιδί τοῦ συγγενῆ του; Αὐτὸς μὲ εἶνε ἀπὸ καρὸ πού ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ πᾶνε ὄρα καλὰ. Νὰ λάβῃ καὶ ἐκεῖνος μίαν πίκρα.

Προημνεταί πόλεμος καὶ αὐτὸς δὲν ἔχει παιδιὰ νὰ τοῦ πᾶρουν, ὁ χαίρεκακος εἶνε πολεμικὸς. Φονασσεῖ ὑπὲρ τοῦ πολέμου, καὶ ἐντραφεῖ στὴν ἰδέα ὅτι κινδυνεύοντες τὰ παιδιὰ τῶν ἄλλων. Νὰ ὑποφέρει ὁ Κόσμος!—Ἴδου ἡ εὐχαριστῆ τοῦ χαίρεκακοῦ! Τὸ καλὸ τὸν πικραίνει! Ὁ χαίρεκακος, καὶ ἐργάζεται σὺνὰ χαίρεκακος. Ἐβάληθε ἕνα εἰρησοφὸ σκαλὶ μαγαμίον σὲ μίαν ἑνα οἰκοδομῆ; Τὴν νύκτα ὁ χαίρεκακος τὸ τσακίζει. Τσακίζει τὰ φανάρια τῆς γῶρας Κρη μνίζει τὲς λιθίεις εἰς τὴν ἐσοχὴν. Σερφυοῖς τὰ δένδρα. Καὶ κακομεταχειρίζεται τὰ ζῶα ἀδιαφοροῦντας εἰς τὸν πόνον τους.

Ἐν εἶνε ἀνομιαντιστικὸς καὶ αὐτὸς δὲν ἔχει ἀνομιαντιστικὸν σὲς τὸν ἑλάνου σ' ἀνομιαντιστικὴν θείαν καὶ ἔχει ἡμιπότερη, μεταχειρίζεται τὴν ἡμιπότερη τοῦ ἐπὶ κακοῦ σ' ἑρὸν ἐξάνα μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν τάσεων προκαλεῖ ἀντιζηλιὰς μεταξὺ ἐπαρχιῶν διγονοῦας μεταξὺ ὀμοῶν ἐπιχορῶν, καὶ ἐμυρῶν τὸν πόλεμον ὅταν τὸν βλέπῃ πῆσαν. Ὁ κακόφυγος καὶ διοτοκομιὰς τούτους χαίρεκακος, κακολογεῖ καὶ μέμμεται κρυφὰ τὸν γειτόνα του, τὸν συγγενῆ του, τὸν φίλον του, τὸν καλλίτερον του, καὶ χορταίνει κακίαν ἡ ὁποῖα τοῦ ἔφθειρε τὰ σπλάγγνα του.

Ἐν ἀκούση δυστύχημα, τρέχει εὐθὺς νὰ τὸ διαδόσῃ στὸν πόλο, ὀμοχορῶντομος λύπη.

Ἐν ἀκούση εὐτυχίαν τὸν ἀδελφόν του, λέγει ὅτι χαίρεται. Καί πασχιζεῖ νὰ δεῖξῃ ὅτι χαίρεται, ἀλλὰ δὲν πιτυχάινει.

Ὁ χαίρεκακος ἐπιθυμει τὸ κακὸ, καὶ κἀνεὶ τὸ κακὸ, καθὼς ὁ φιλόκαλος ἐπιθυμει τὸ καλὸ καὶ κἀνεὶ τὸ καλὸ. Ἔτσι, βρισκείται σὲ θέσαν πού μπορεῖ νὰ βλάψῃ. Προτιμᾷ νὰ βλάψῃ τὸν ἐδικόν του, τὸν φίλον του, ἐκεῖνον τοῦ ὁποῖου γροαστεῖ περισσότερο χρέος. Ὡς ὁ φιλόκαλος ἤθελε προτιμῆσει νὰ ὀφελήσῃ τὸν ἐδικόν του, τὸν φίλον του τὸν εὐεργέτην του.

Ἐὐεργέτης τὸν χαίρεκακον, καὶ θέλει τὸν ἰδῆς νὰ κλειστῇ τὰ μάρτια του ἀπάνω στὸ καλὸ πού τοῦ κἀνεὶ, καθὼς τὸ κλῆν ἡ γάτα ἀπάνω στὸ φουμὶ πού της δίνει: ἐπειδὴ ὁ χαίρεκακος εἶνε καὶ ἀχάριστος.

† Α. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

ἔπισης Ἡ κ. Σκουζὲ τουαλέττα ὀρὴ μῦθ ζωρζέττ κεντημένη ὀμοί-ζωρη.

— Ἡ κ. Δ. Φωτιάδῃ ὄνειρον κομψότητος, τουαλέττα ἀπὸ ζωρζέττ λευκὴ καὶ χρυση. Ἡ Δις Σαζοροῦμα τουαλέττα μπλε καὶ θαυμάσιον μαγνὸ κοκκίνο ζωρζέττ κεντημένον μπλε καὶ κοκκίνο.

— Αἱ ἰδιωτικὰς συγκυνηρώσεις μετεκομιθήσαν ἀπὸ τὰ σαλόνια στῆς βεράντας καὶ στοὺς κήπους. Ἐπιδιοκτικὰ διάκοσμος θεάτρον, πρὸ πάντων ἰαπωνεζικὸν στυλ. Ἐνα ἄξιον λόγου νεκρὸν ἐθαυμάσθη πρὸ ὀλίγον ἡμερῶν παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Α. Γεωργατὰ. Παροβὰν Ὀλλανδέζικα. Ἐνας μικρὸς νεοϋρκὸς ἔπισης Ὀλλανδέζικος ὁ ὁποῖος ἔβγαλε παγομῆνον νερό. Πολυθρόνη καὶ τραπέζια Ὀλλανδέζικα, μαξιλάρια, ἄνθη παντῶ. Πρὸς τὴν βραδύον παρευφῆθη οὗτος μὲ λεπτοτάτους μεζέδες.

Η ΜONTAIN

Η ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ἘΡΝΘΗ

Τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς τῆς 11ης Μαῖου ἐδῶθη ἔν τῷ Κινηματογράφῳ «Πάνθεον» ὑπὸ τοῦ Μουσιχογυμναστικῶν Σὺλλόγου «Ὀρφεὺς» συναυλία μετὰ θεατρικῆς παραστάσεως.

Ἡ μανδολινάτα τοῦ Σὺλλόγου ἀποτελουμένη ἀπὸ ἐρασιτέχνας μουσικῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσην τοῦ κ. Κ. Σπᾶθῃ ἔπαιξε ἀρετὰ καλὰ, μιαν ἄριστὴν κατ' ἐπαναλήθην εἰς τὸν ἤμιον τῆς Δημοκρατίας. Ἐπίσης εἰς τὸ πῆνον κατεχειροκροτῆθη ἡ Δις Ἄννα Ἄλτουαν μὲ τὸ σόλο πού ἔπαιξε, ὡς καὶ αἱ Δις Ἐρ. Τσάντη καὶ Ν. Χρηστίδου εἰς τὸ κᾶντ-μᾶιν. Ἐπίσης μὲ ἐπιτυχίαν ἐπαύθη ἡ μονόπρακτος κομωδία τοῦ ἱ. Πολέμη «Η ΓΥΝΑΙΚΑ», καὶ θεῖσα ἀπὸ τοῦς ἐρασιτέχνας τοῦ Σὺλλόγου. Ἡ Δις Κατὶ νὰ Μαγκατῆδου ἔπαιξε τὸν ῥόλον τῆς Φατμῆς θαυμάσια, ἔπισης ὄρατα ἐτραγοῦ δισην εἰς τὸν ῥόλον τῆς Μπαυζῆς ἡ Δις Ἄννα Ἄλτουαν, καὶ ὁ... φιλόσοφος, εἶνε σὰς τ. Γ. Μπασοῦδη. Ὁ Φαροῖν ἀρετὰ ἐπιβλητικὸς ὡς σύζυγος τῆς Φατμῆς. Μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν ἡ Παντομίμα τοῦ Σαρλό. Ὁ ἀμίμητος Μάρκος Σχοινᾶς ἔπαιξε τόσο θαυμάσια τὸν ῥόλον τοῦ Σαρλό ὡς ὀδοντογρὸς ὥστε ὁ κόσμος νὰ ξεσπᾷ σὲ γέλοια ἀράτητα.

Ἐπίσης ἡ ἐπιθεωρησις μὲ τὰ 8 νομῆρα τῆς ἐσημείωσεν ἀρετὴν ἐπιτυχίαν. Ὁ Χοροφύλακας κ. Τσάντη, εἶνε ἀρετικὸν σῆν αὐτῶν ἔπισης ὁ κ. Μ. Σχοινᾶς ἔπαιξε μὲ πολὺ γοῦστο τὸν Διπλωματικὴν καὶ τὸν Ἀδελφῶν παρὰ τὴν κόπωση ἦν εἶχε ὄλω τοῦ Σαρλό. Στὰ γαρσονία μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν εἰς τὸ νουέτο τους ὁ κ. Ν. Μπασοῦδης καὶ Μ. Σχοινᾶς: ὡς καὶ ὁ κ. Μ. Μανῆς σὲ τὸ νεκρὸ τοῦ ὡς Σοφῆρ. Μεγάλου κρὸτος ἔκανε καὶ ὁ κ. Γ. Μπασοῦδης στὸ ῥόλο τῆς Πεθερᾶς, ἐπίσης καὶ εἰς τὸ νουέτο τῆς Ἀνεούλας καὶ Γιώργαρου ὅπου καὶ πάλιν ὁ Σχοινᾶς ἐθριάμβευσε. ΘΕΑΤΗΣ